

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/143/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201565
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118201565.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu O. A., G.. X.X.XXXX, K. A. X, XXX XX O., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 25. júna 2018 č.k. 20Csp/18/2018-33 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.2.2018 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 826,91 eura. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/132/2016 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa, úspešný. Súd vyhovel žalobe v časti 242,46 eura a vo zvyšku, t.j. 826,91 eura žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však podľa citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. j) spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, preto sa predmetný spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. a) citovaného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovanému vzniká iba povinnosť zaplatiť istinu poskytnutého úveru. Vzhľadom na bezúročnosť a bezodplatnosť poskytnutého úveru pri dohodnutej 48 mesačnej splatnosti od 20.11.2010 do 20.10.2014 bol žalovaný povinný poskytnúť úver vo výške 1.600 Eur splácať mesačnými splátkami istiny úveru vo výške 33,33 Eur (výška úveru 1.600 Eur delené počet splátok - 48) a preto pri úhradách realizovaných vo výške 1.357,54 Eur, tento doposiaľ realizoval úhrady titulom splátok istiny úveru splatných od 20.11.2010 do 20.2.2014 a čiastočne splátku splatnú dňa 20.3.2014. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný neuhradil čiastočne splátku splatnú dňa 20.3.2014 vo výške 9,15 Eur a ďalej splátky splatné od 20.4. do 20.10.2014 vo výške 33,33 Eur mesačne, čo predstavuje sumu 242,46 Eur a v prevyšujúcej časti

žalobu v uplatnenom nároku na zaplatenie pôžičky zamietol“. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľ, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 826,91 eura, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatiť.

Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že nedostatky úverovej zmluvy nepredstavuje porušenie práv spotrebiteľa v zmysle zákona č. 250/2007, ale sankciu pre veriteľa v podobe straty nároku na zmluvne dojednané úroky z úveru. Bezúročnosťou úveru žiadne práva žalobcu, ktoré mu priznáva zákon č. 250/2007 Z.z., neboli porušené. Ďalej uviedol, že zmluvu uzatvoril žalobca s právnym predchodcom žalovaného, pričom žalovaný úverovú zmluvu nekreoval, nemohol sa teda dopustiť porušenia práv žalobcu, ktoré podľa jeho názoru majú spočívať vo formálnych nedostatkoch úverovej zmluvy. Navyiac súd bezúročnosť nezaložil z dôvodu procesnej obrany žalovaného v spore, ale z dôvodu ex offio vykonanej kontrole spotrebiteľskej zmluvy. Nakoniec žalovaný uviedol, že nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie v sume 826,91 eura spočívajúci v strohom vyjadrení, že ide o sumu, o ktorú sa chcel dodávateľ na jeho úkor obohatiť zodpovedá ideám Chammurapiho zákonníka „oko za oko zub za zub“ a nie ideám právneho štátu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/91/2012 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C/264/2011 - 98, v ktorej bol obdobný nárok zamietnutý.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 19.5.2017, sp. zn. 29C/132/2016 - 57 vyhovel žalobe, ktorou sa žalovaný v tomto konaní domáhal od žalobcu zaplatenia sumy 242,46 eura a vo zvyšku, t.j. 826,91 eura žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd konštatoval, že za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však podľa citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. j) spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, preto sa predmetný spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. a) citovaného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovanému vzniká iba povinnosť zaplatiť istinu poskytnutého úveru. Vzhľadom na bezúročnosť a bezodplatnosť poskytnutého úveru pri dohodnutej 48 mesačnej splatnosti od 20.11.2010 do 20.10.2014 bol žalovaný povinný poskytnutý úver vo výške 1.600 Eur splácať mesačnými splátkami istiny úveru vo výške 33,33 Eur (výška úveru 1.600 Eur delené počet splátok - 48) a preto pri úhradách realizovaných vo výške 1.357,54 Eur, tento doposiaľ realizoval úhrady titulom splátok istiny úveru splatných od 20.11.2010 do 20.2.2014 a čiastočne splátku splatnú dňa 20.3.2014. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný neuhradil čiastočne splátku splatnú dňa 20.3.2014 vo výške 9,15 Eur a ďalej splátky splatné od 20.4. do 20.10.2014 vo výške 33,33 Eur mesačne, čo predstavuje sumu 242,46 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu v uplatnenom nároku na zaplatenie pôžičky zamietol.

Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku ďalej vyplynulo, že žalovaný (žalobca v tomto konaní) s návrhom nesúhlasil a žiadal ho nad sumu istiny zamietnuť, pričom poukázal na to, že ustanovenia úverovej zmluvy neobsahovali potrebné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd v rozsudku k týmto náležitostiam uviedol, že nestotožňuje sa s tvrdením žalobcu (malo byť žalovaného), že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. z dôvodu, že neobsahuje špecifikáciu v akom rozsahu splátka úveru zahŕňa v sebe úhradu istiny, úrokov a iných poplatkov s poukazom na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 9.11.2016 vo veci C - 42/15, zo záverov ktorého vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Zároveň nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Okrem iného podľa názoru súdu v predmetnej zmluve o spotreb. úvere neabsentuje údaj termínu konečnej splatnosti úveru, ktorý je dostatočne určitým spôsobom označený mesiacom a rokom konečnej splatnosti úveru. Taktiež

uviedol, že časť všeobecných súdov SR dospela k záveru, že pre splnenie podstatnej náležitosti zmluvy o spotreb. úvere v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. postačuje uvedenie počtu splátok, úveru s tým, že termín splatnosti poslednej splátky je zároveň termínom konečnej splatnosti úveru a časť súdov vykladá uvedené ustanovenie tak, že je nevyhnutné uviesť konkrétny termín konečnej splatnosti úveru. Poukázal na rozhodnutie KS v Prešove pod sp.zn. 13 Co 111/2014, so záverov ktorého vyplýva, že vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Taktiež uviedol, že rozdielna rozhodovacia prax je aj v otázke tzv. rozpisu splátok, kedy aj v rámci rozhodovacej činnosti KS v Prešove je táto vec riešená rozdielne. Existujú senáty, ktoré rozpis splátok vyžadujú (9 Co 153/2014) a naopak senáty, ktoré rozpis splátok nepovažujú za obligatórnu súčasť zmluvy o spotreb. úvere (13 Co 111/2014 - v súvislosti s touto argumentáciou súdu I. stupňa odvolací súd uzatvára, že zákon o spotreb. úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe). S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, preto súd nemohol dospieť k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru pre absenciu náležitostí zmluvy o spotreb. úvere podľa § 9 ods.2 písm. f) a k) zák. č. 129/2010 Z.z.

4. Súd vec právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 1 a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a dospel k nasledovným záverom.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným, je vzťahom spotrebiteľským. V predmetnej veci si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 826,91 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Formulácia v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa: „Na súde úspešne uplatní...“ znamená aktívne uplatnenie konkrétneho porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti dodávateľa a to zo strany spotrebiteľa na súde, ktoré navyše musí byť úspešné, teda že súd ho akceptuje. V danom prípade to však splnené nebolo. Žalobca v pôvodnom konaní namietal, že úverová zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona č. 129/2010 Z.z., a z uvedeného dôvodu mal za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd však v konaní túto námietku nezohľadnil. Naopak nemohol dospieť k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre absenciu náležitostí zmluvy o spotreb. úvere podľa § 9 ods.2 písm. f) a k) zák. č. 129/2010 Z.z.. K zamietnutí žaloby došlo z dôvodu ex offa vykonanej kontrole spotrebiteľskej zmluvy súdom, keď úverová zmluva neobsahovala povinný údaj v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Súd teda v konaní 29C/132/2016 žalobu zamietol v časti 826,91 eura z iných dôvodov ako namietal žalobca a teda nebola splnená jedna z podmienok pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, a preto súd žalobu zamietol.

6. Žalobca v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. V podanom odvolaní ďalej uviedol, že súd prvej inštancie zamietol žalobu o primerané finančné zadosťučinenie, ktorú žalobca podal v nadväznosti na základné konanie, vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/132/2016, v ktorom žalobcu žaloval terajší žalovaný o zaplatenie sumy 1.069,37 eur s prísl., ale zaviazaný bol len na zaplatenie sumy 242,46 eur s prísl., teda bol ako spotrebiteľ úspešný v podstatnej miere, predstavujúcej sumu 826,91 eur s prísl. Napriek skutočnosti, že so žalobou žalobcu v základnom konaní nesúhlasil a bol v prevažnej miere ako spotrebiteľ úspešný, aj tak súd prvej inštancie jeho žalobu o primerané finančné zadosťučinenie zamietol. Dôvody na zamietnutie žaloby našiel súd prvej inštancie v tom, že žalobcom úspech v základnom konaní vyplynul z ex offa zistení iných nedostatkov náležitostí zmluvy súdom, aké namietal žalobca. Ak si odmyslí tú skutočnosť, že úverová zmluva je bezúročnou a bezpoplatkovou aj z dôvodov, na ktoré poukázal, a čo sa týka nedostatku rozpisu splátky, poukazuje z mnohých rozhodnutí na posledné, ktoré má v dispozícii, a to uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/13/2018 z 28.6.2018, tak podstata naplnenia jeho spotrebiteľského úspechu v zmysle § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. spočíva už v tom, že so žalobou žalobu nesúhlasil.

8. Žalobca v základnom konaní jasne namietal, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a súd jeho obranu akceptoval, nakoľko v základnom konaní dospel k záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový. Právne hodnotenie vecí nie je vecou strany konania, ale súdu, ale aj tak poukazuje na tú časť jeho vyjadrenia k žalobe zo 6.6.2016, v ktorej konštatuje v 2. odseku zdola na 1. strane, že podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak „zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.“, teda poukázal aj na právny dôvod, o ktorý oprel svoje rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti súd v základom konaní.

9. Ďalšie dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ako vyplývajú z uznesenia Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/13/2018 z 28.6.2018, mu procesné normy už uplatniť neumožňovali. Odvolanie u žalobcu v základnom konaní do úvahy neprichádzalo, nakoľko bol úspešný v takom rozsahu, v akom sa úspechu domáhal a CSP neumožňuje napadnúť dôvody rozsudku.

10. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť.

11. Odvolací súd už vo viacerých skorších rozhodnutiach vyslovil záver, že čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

12. V konaní 29C/132/2016, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Prešov, sa žalobca ako žalovaný aktívne bránil proti uplatnenému nároku. Podľa názoru odvolacieho súdu na úspešné uplatnenie práva postačuje aj to, keď spotrebiteľ vyjadří nesúhlas s uplatnenou pohľadávkou.

13. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že v tejto veci nebola splnená jedna z podmienok pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia - a to úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi.

14. Svoj záver odôvodnil tým, že žalobca v pôvodnom konaní namietal, že úverová zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., túto námietku súd nezohľadnil a k zamietnutiu žaloby došlo z dôvodu ex offo vykonanej kontroly spotrebiteľskej zmluvy súdom, keď úverová zmluva neobsahovala povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j), spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Súd teda v konaní 29C/132/2016 zamietol žalobu v časti 826,91 eur z iných dôvodov, ako namietal žalobca.

15. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.9.2016, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že v súvislosti ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

16. Ak teda žalobca v pôvodnom konaní namietal, že úver je bezúročný a bez poplatkov a tejto námietke súd prvej inštancie vyhovel a žalobu v časti 826,91 eur zamietol, zostalo zo strany súdu prvej inštancie bez náležitého vysvetlenia, prečo pre naplnenie podmienky úspešného uplatnenia porušenia práva je potrebné nesúhlas s uplatnenou pohľadávkou a tvrdenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov odôvodniť aj presným citovaním právneho predpisu, z ktorého toto tvrdenie vyplýva.

17. Za stavu, keď došlo z dôvodu ex offo vykonanej kontroly spotrebiteľskej zmluvy súdom, za platnosti princípu „iura novit curia“ (súd pozná právo), požiadavka náležitého odôvodnenia záverov súdu prvej inštancie vyznieva o to naliehavejšie.

18. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k

nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu. Žalobcovi bolo znemožnené, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo v porušení práva na spravodlivý proces, preto odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

19. V ňom bude úlohou prvoinštančného súdu opätovne posúdiť dôvodnosť podanej žaloby a následne vo veci rozhodnúť tak, aby štruktúra odôvodnenia rozhodnutia zodpovedala zásadám vplyvajúcim z ust. § 220 ods. 2 CSP.

20. S názorom súdu prvej inštancie, že ak došlo z dôvodu ex offio vykonanej kontroly spotrebiteľskej zmluvy súdom, táto skutočnosť a priori (napriek splneniu podmienok) povedie k opačnému záveru, sa odvolací súd nestotožňuje.

21. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).